

[Handelsministeren.]

mellem de interesserede landes søfartsministre.

Baggrunden for lovforslaget om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart er ønsket om at bekæmpe den stadig voksende tendens i et stort antal lande til at gennemføre flagdiskriminerende foranstaltninger af forskellig art til skade for andre landes skibsfartsinteresser. Flagdiskriminationen har haft alvorlige virkninger for dansk skibsfart, der som nævnt i bemærkningerne for ca. 85 pct.s vedkommende ikke sejler på Danmark, men udelukkende i fart mellem fremmede havne. Det bør dog i denne forbindelse fremhæves, at man som hidtil fremdeles vil bestræbe sig på at modvirke flagdiskriminationen gennem forhandlinger med de pågældende lande og henvendelser på diplomatisk niveau. Da dette desværre ikke har ført til de ønskede resultater, har visse europæiske lande gennemført en lovgivning, der giver hjemmel til at iværksætte modforanstaltninger over for de diskriminerende landes skibsfart.

På det senest afholdte søfartsministermøde i Oslo i juni 1966 vedtoges en henstilling om, at de lande, som ikke allerede har hjemmel til foranstaltninger af denne art, burde overveje snarest muligt at tilvejebringe en sådan hjemmel. I lyset heraf er der i de nordiske lande arbejdet videre med sagen, og dette arbejde er nu, som allerede berørt, resulteret i udarbejdelsen af stort set enslydende lovforslag om foranstaltninger mod flagdiskrimination.

Gennemførelsen af en sådan lovgivning betyder ikke, at man fraviger den hidtil førte frie skibsfartspolitik, men man har fundet det rimeligt, at man til beskyttelse af sine interesser har mulighed for, såfremt andre midler slår fejl, at kunne gribe til modforanstaltninger mod flagdiskrimination. Jeg vil gerne understrege, at det selvsagt ikke er tanken, at Danmark alene skulle iværksætte sådanne modforanstaltninger, hvilket heller ikke ville være i overensstemmelse med vor almindelige politik. Noget sådant er der da heller ikke tale om, idet det, som det også er fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget, under de forudgående internationale drøftelser har været en klar forudsætning, at det kun har været

tanken at bruge lovhjemmelen som led i en fælles optræden sammen med andre lande efter forudgående international konsultation.

Sagen har på internationalt plan været drøftet med rederrepræsentanter i de interesserede lande, der har stillet sig positivt til forslaget om gennemførelse af en lovgivning af denne art. Det samme gælder de danske redere, med hvilke jeg har haft lejlighed til at drøfte lovudkastet.

Som allerede berørt giver forslaget kun mulighed for at gennemføre modforanstaltninger inden for skibsfartssektoren. Der kan således ikke træffes foranstaltninger, der direkte berører varehandelen.

Jeg er klar over, at der kan være principielle betænkeligheder knyttet til gennemførelsen af lovforsaltninger af den foreslåede karakter. Efter de forhandlinger, jeg har ført med det danske rederierhverv, har jeg imidlertid fundet det rigtigt at fremsætte lovforslaget for herigennem at give Danmark mulighed for i samarbejde med de andre vestlige skibsfartslande, der har samme skibsfartspolitiske interesser som vi, at søge at dæmme op imod flagdiskriminationen. Hensynet til solidariteten med de andre skibsfartslande og det forhold, at tilsvarende foranstaltninger vil blive gennemført i de øvrige nordiske lande, har i så henseende vejet tungt.

Med hensyn til lovforslaget om begrænsning af danske redere adgang til at afgive oplysninger til udenlandske myndigheder, drejer det sig om restriktioner, der på en anden måde griber forstyrrende ind i den frie skibsfart, navnlig ved at der som et led i forsøg på at gennemføre en regulering af international skibsfart, der i første række berører linierederiernes virksomhed, stilles vidtgående krav om udlevering af dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold eller afgivelse af oplysninger om sådanne forhold, selv om de pågældende dokumenter eller de personer, der kan give sådanne oplysninger, befinder sig uden for vedkommende stats jurisdiktion.

Det er den almindelige opfattelse i de vestlige skibsfartslande, at kontrolforanstaltninger af denne art ikke udelukkende kan betragtes som et mellemværende mellem vedkommende fremmede stat og de pågældende rederier, men tillige må ses som